

Efeze 5:22-29

Het huwelijk

Onderscheid van man en vrouw

1 plaats en roeping van de man   2 plaats en roeping van de vrouw

Gemeente,

Waarom houden jullie je in de kerk niet aan al die andere wetten? Want kijk, vrouwen mogen geen broek aan, mannen geen lang haar of oorbellen hebben, vrouwen moeten een hoed op in de kerk, maar jullie hebben wel kleren met verschillende stoffen erin aan, en er mogen wel meerdere gewassen op één stuk land staan en jullie eten wel onreine dieren zoals varkensvlees. En dat staat ook in de Bijbel dat dat niet mag. Waarom dan wel als het over die kleren gaat van man en vrouw?

Dat kan een vraag zijn die ze je stellen. En dat lijkt misschien nog een steekhoudende vraag te zijn ook. Gaan we zo selectief met de Bijbel om? Of toch niet? Kijk, die andere dingen die genoemd zijn die waren aan het volk Israel gegeven. In Exodus of Deuteronomium. Vanuit Abraham. En die hingen samen met het onderscheid van Israel en de volken. Op alle terreinen moest Israel daaraan herinnerd worden. Zij waren een heilig volk, niet te vermengen met de andere volken. Totdat het Pinksteren wordt en God Zijn heil onder alle volken verbreidt en uitdeelt. Dat unieke onderscheid tussen Israel en de volken valt weg. Uit alle volken worden er bij Israel ingelijfd. En in Handelingen 10 geeft de HEERE Zelf aan dat ook het onderscheid reine en onreine dieren is vervallen. Petrus moet onreine dieren eten. En hij moet heidenen het Evangelie brengen. Die wetten zijn niet meer van toepassing. Net zo min als de offerwetten dat nog zijn

Maar dat ligt met het onderscheid man-vrouw heel anders. Dat dateert ook niet uit de tijd van het bestaan van het volk Israel, maar van ver daarvoor. Dat gaat terug op de schepping, Genesis 2. Vanuit Adam. Voor de zondeval zelfs. En dat onderscheid wordt in het Nieuwe Testament niet opgeheven. Integendeel, dat wordt verder ontvouwd in I Corinthe 11, I Timotheus 2, I Petrus 3 en in Efeze 5. En de hoofdgedachte daarbij is telkens: de man is het hoofd, de vrouw is het lichaam, zoals in vers 23.

En dat spraakgebruik van hoofd-lichaam dat wil twee dingen tot uiting brengen. Allereerst verbondenheid. Wat is er nauwer dan de verbinding hoofd-lichaam? Dat is een eenheid. Onlosmakelijk. Met een heleboel zenuwen en bloedvaten in de hals zijn hoofd en lichaam aan elkaar verbonden. Een vinger kun je desnoods missen, een arm of been ook nog desnoods, maar je hoofd: nooit natuurlijk. Daarom nemen ze het ook voor elkaar op. Als je hoofd bedreigd wordt door een steen, dan komt je

arm in beweging om die steen tegen te houden. Als je arm bedreigd wordt door de vlammen, dan zendt je hoofd prikkels uit zodat je arm zich wegtrekt. Hoofd en lichaam: nauwe verbondenheid. Daarover volgende keer DV meer. En ten tweede: drukt het uit: het hoofd regeert, geeft leiding, gaat voorop. Dat is zelfs een uitdrukking geworden: het hoofd van de afdeling, van de school. Man en vrouw zijn geen zandloper. Twee precies gelijke helften die je net zo goed andersom kunt zetten. Nee, lichaam en hoofd. Dat kun je, mag je niet omwisselen alsof het net zo goed andersom kan.

Daarom noteren we dat er bij de man gesproken wordt over: liefhebben, voeden en koesteren. En bij de vrouw over vrezen en onderdanig zijn. En hoe moet je dat opvatten? Is de man de baas, heeft die het lekker makkelijk omdat zijn vrouw de krant klaar moet leggen en zijn pantoffels nadragen? En moet de vrouw sloven en slaven en haar mond houden?

1 de man

Integendeel. Want het dient alles te zijn naar het voorbeeld van de Heere Jezus en Zijn Kerk. Gelijk ook Christus het Hoofd is van de Gemeente, vers 23. Daarom staat er twee keer het woordje 'alzo'. Op die manier. Vers 24 gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen. Vers 28, nadat gesproken is over de Heere Jezus: alzo, op deze manier, zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben. Dus: man - vrouw als levende kopie van Christus en Zijn Kerk. Zoals een kind een figuur na kan proberen te tekenen. Zo precies mogelijk. Zo zullen man en vrouw de verhouding Jezus – Zijn Kerk laten zien in hun omgang met elkaar.

Wat betekent dat voor de man? Let maar op Christus. Vers 25-27. Christus heeft Zijn Gemeente liefgehad. Zo lief, dat Hij alles voor haar overhad. Dat hij Zichzelf voor haar heeft overgegeven. Niet Zijn tijd, Zijn geld, Zijn positie, maar Zichzelf: Zijn leven. Overgegeven, prijsgegeven aan soldaten, spotters, pijnigers, satans hoon en Gods toorn. Overgegeven om met Hem te doen naar hartelust. Totdat zij helemaal uitgewoed zouden zijn. Zoveel heeft Hij voor Zijn Gemeente overgehad.

Met welk doel? Om haar te reinigen. Vers 27. Door Zijn bloed en Geest, waarvan het water van de doop teken en zegel is. Wassen door Zijn bloed, zuiveren door Zijn Geest. In Zijn verhoging. Van zondes Schuld en zonden te bevrijden. Opdat Hij haar zou heiligen. Toewijden aan God. Welgelukzalig te maken in de Vader. Aan Hem gewijd, aan Zijn Naam, dienst en eer. Zodat de gunst van de Vader zielsgelukkig zal maken. Met als uiterste doel vers 27 dat de gemeente heerlijk voor Hem zou staan, vlekkeloos en rimpelloos. Alle zondesmetten weg, helemaal schoon innerlijk. Opeengebloeid voor Hem en vol van Zijn zaligheid en heil en

vreugde. Verlost van alles wat ongelukkig maakt en verderft.

Zo heeft Christus Zijn Gemeente lief. En voor wie doet Hij dat? Wat voor mensen zijn het die door Hem gered worden? Ze hebben zichzelf niet gereinigd, want Hij heeft dat gedaan. Ze waren dood in zonden en misdaden, beladen met schuld en geestelijk dood. Zij waren niet in staat om één goede gedachte voort te brengen en onheilig. Voor goddelozen, vijanden. Zij waren onheilige mensen, want Hij heeft hen geheiligd. Zij hadden de zonde lief en konden er geen afstand van doen, en wilden de Heere niet eren en dienen. Zij verdienden prijsgegeven te worden aan duivel en toorn van God. Zulken zoekt Hij. Ongereinigde mensen. Bent u er één? Onheilige mensen: ziet Hij u daar zitten? Geestelijk dode mensen: zou het dan voor u kunnen? Hij zoekt zondaren op de bodem van verlorenheid om ze brengen tot de hemel van Zijn heerlijkheid. Wat zou u weerhouden? Uw zonde en schuld en hardheid? Hij heeft er verlossing voor. Wat zou u weerhouden? Zijn heiligheid en hoogheid? Hij heeft zondaren zo lief, Hij laat Zich verkondigen opdat u komen zou en Hem omhelzen zou.

Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben. Alzo: ook met het oog op haar welzijn. Om haar gelukkig te maken in de Heere. Haar dichtbij de Heere te laten leven. En daar alles voor over te hebben. Zoveel als de Heere Jezus daarvoor over had. Daar altijd op gericht te zijn. Het levensgeluk van mijn vrouw in de Heere, en dan ook haar geluk op mentaal, psychisch gebied. Gelijk ook Christus.

Ja, meisjes, zoek je zo'n man? Wat voor jongen zoek je? Een jongen in wie je iets van Christus ziet? Die zorg draagt voor je ziel en heiligheid? Dat is wat anders dan één met een gave auto, Volvo of cabrio

En vers 29 voegt daar twee woorden aan toe: voeden en koesteren. Zoals de Verhoogde Christus Zijn Gemeente voedt. Allereerst bidt Hij voor haar bij de Vader. Dan geeft Hij leiding vanuit de hemel, beschermt en voedt met Zijn Woord, met vermaningen en vertroosting. En onderhoudt, koestert. Zoals een moedervogel haar kuikens koestert. Zo koestert Jezus Zijn Gemeente. Hij kent haar als de medelijdende Hogepriester weet Hij wat zij doormaakt. En koestert Hij haar: zorgvuldig behandelt Hij haar.

Alzo zal de man zijn vrouw voeden en koesteren. Voor haar bidden. De man, als hoofd van huwelijk en gezin, die mag allereerst voorgaan in het tafelgebed en gezinsgebed. Mooie roeping voor een man. Waar je je niet aan onttrekken moet en mag. En voeden. Als je vrouw wat gevoelsmatiger is en wat eerder in de put zit, onder de indruk van haar gevoel of van wat er gebeurd is, dan mag de man leiding geven. Vanuit het

Woord voeden: vanuit wat je weet over de verhouding wet en Evangelie, geloof en gevoel, verkiezing en verbond, voorzienigheid en belofte leiding geven, vaste lijnen trekken. Haar voeden. En koesteren. Want je kent je vrouw. Je hebt aandacht voor haar stemmingen en gevoelens, vraagt daarnaar, probeert dat in te voelen, zoals de medelijdende Hogepriester Zijn Kerk aanvoelt, voelt de man zijn vrouw aan.

En in die bedding vindt ook de omgang met elkaar op lichamenlijk gebied plaats. Is sexualiteit veilig ingebed in een goede man-vrouw verhouding.

En als je vrouw het niet waardeert? Als je vrouw zich niet laat voeden en koesteren, niet laat leiden en heiligen? Eigenzinnig is, niet op zaligheid met de Heere zit te wachten, maar haar eigen plan trekt? Dat doet zeer. Wat dan? Zie maar op Christus: wat doet Hij als Zijn bruid wegloopt en zich afkeert? Hij verdraagt, Hij blijft roepen en terugvragen, Hij blijft wachten en geduld oefenen totdat, totdat Zijn bruid wederkeert. Wat doet dat zeer als je liefde afgewezen wordt. Heere Jezus, doe ik U nu ook zovaak zoveel verdriet? Wat is dat erg voor U. Want ik doe U meer verdriet dan ooit mijn vrouw mij verdriet kan doen.... O Zoon maak mij Uw beeld ook nu ook hierin gelijk!

Hoe zou dat anders kunnen dan wanneer je Christus kent? Hoe kun je op Hem lijken als je Hem niet kent? Hoe kun je trouwen als je buiten Christus bent? Want dan ken je Zijn liefde niet, Zijn zorg, Zijn overgave. Hoe kun je die dan afspiegelen? En dat is voortdurend nodig. Want dit is voortdurend vrucht van het voorafgaande van 14 dagen geleden: wordt vervuld met de Heilige Geest. O Heere Jezus, mijn hart en leven is leeg, en loopt leeg, telkens weer, maar vult U het met Uw liefde. Schenk Gij mij Uw Heilige Geest.

Weet u het nog? Als u getrouwd mag zijn en u mag kinderen hebben, en die jongen vraagt aan zijn moeder: mama, hoe is de Heere Jezus? Dan kan uw vrouw zeggen: jongen let maar op je vader, hoe die met mij omgaat. Dan zie jij iets ervan hoe de Heere Jezus is. En dat verbindt je steeds inniger aan de Heere Jezus.

2 de vrouw

En dan de plaats en taak van de vrouw. De man het Hoofd, de vrouw het lichaam. De man liefhebben, de vrouw onderdanig zijn. Van dat orkest weet u nog? Als iedereen in het orkest zijn plaats inneemt en zijn partij speelt dan klinkt het harmonieus. Maar als iedereen dezelfde partij gaat spelen en de ander van zijn plek verdringt, dan is het geen gehoor en komen er wanklanken. Nou die zijn er genoeg: brokken en wanklanken. In huwelijken, in gezinnen. Kan dat ook niet komen omdat man en vrouw

niet op hun plaats willen zijn die de Heere hen toegewezen heeft. Dat een man voor zijn verantwoordelijkheid wegloopt of die misbruikt, dat een vrouw haar plaats niet inneemt. En wie weet beter wat de goede plaats voor ons is dan de Schepper. Hij heeft de mens geschapen, man en vrouw, verschillend van lichaam, verschillend van mentaliteit. Zou Hij niet weten welke plaats daarbij past?

En daar past ook, zegt I Corinthe 11, verschil in haardracht bij. Verschil in kledingsstijl. En in de erediensten hoofdbedekking van de vrouw. Want de man is het hoofd en daarom toont hij het hoofd. En de vrouw is het hoofd niet, daarom bedekt zij haar hoofd. Symbool van haar plaats onder de man. Wij doen het alleen in kerkdiensten, je kan nog vragen waarom niet op gemeente avonden? Misschien zegt iemand: maar het is dus maar een symbool? Het zit het hem er dus niet in?

Die trouwing van u, is toch ook een symbool. Het zit hem niet in die ring toch? Elkaar liefhebben, daar gaat het om. Maar die ring gooit u toch ook niet weg? Omdat het maar een symbool is? En nog belangrijker: de hoofdbedekking is een van God gewild symbool. Als in Corinthe vrouwen die af willen zetten, wijst Paulus op het hoofd zijn van de man en onderdanig zijn van de vrouw. Daarom zal de vrouw dat teken symbool van haar plaats dragen, omdat de engelen erop toezien van Godswege.

Maar dan ook de inhoud van dat symbool: dat de vrouw haar plaats weet tov de man. Gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouw aan de man, vers 22 en 24. En hoe is die plaats van de Gemeente tav Christus? De Gemeente, de bruidsgemeente van ware gelovigen, volgt Christus. Dat is de lust van haar leven. Waarom? Omdat de ware gelovige weet: als ik Jezus volg, dan is mijn leven tot Gods eer. Dan verheerlijkt het Zijn Naam, dient het Zijn rijk, is het naar Zijn wil. Daarom volg ik Jezus, want dan krijgt dat gestalte in mijn leven.

En wat heerlijk als wat je man zegt en aanraadt helemaal daarheen wijst. Maar het kan ook nodig zijn dat je als vrouw dat eens aan de orde stelt. Man, wat je nou wilt met je bedrijf, en wat je nou wilt kopen voor je geld, en wilt doen in de avonden, en waar je ons in meetrekt, is dat tot Gods eer? Verheerlijkt dat Zijn Naam, dient dat Zijn rijk? Vanuit die gerichtheid, op Gods eer, tot hulp van je man zijn. Hulp tegenover. Corrigerend, bevragend. Vanuit die gerichtheid. Niet vanuit de gerichtheid dat je zelf eens aan je trekken wilt komen en dat je zelf eens wat nieuws wilt hebben en daarom eens opspeelt. Nee, gericht op Gods eer. Omdat hart je verdriet doet als Gods eer ontheilgd zou worden. En die pijn doet je praten en corrigeren en meedenken. Dan komt de fijngevoeligheid van een vrouw van pas. Want die man kan wel plannen maken en idealen voor

zich zien, maar een vrouw voelt soms haarscherp aan: wat zit er nou eigenlijk achter, wat doet je nu eigenlijk hiertoe besluiten, het klinkt mooi, maar mijn gevoel zegt: je wilt eigenlijk gewoon groter worden dan je collega.

Dan open je je mond: als Gods eer wordt aangetast of tekort komt.

Hoe zou dat anders kunnen dan wanneer je Christus kent? Hoe kun je op God gericht zijn als je Hem niet kent? Hoe kun je trouwen als je buiten Christus bent? Want dan heb je Zijn Geest niet. Hoe kun je dan de bruidskerk weerspiegelen? En dat is voortdurend nodig. Want dit is voortdurend vrucht van het voorafgaande van 14 dagen geleden: wordt vervuld met de Heilige Geest. O Heere Jezus, mijn hart en leven is leeg, en loopt leeg, telkens weer, maar vult U het met Uw liefde. Schenk Gij mij Uw Heilige Geest.

Weet u het nog? Als u getrouwd mag zijn en u mag kinderen hebben, en die jongen vraagt aan zijn vader: papa, hoe werkt de Heilige Geest? Dan kan uw man zeggen: jongen let maar op je moeder, hoe die met mij omgaat. Dan zie jij iets ervan hoe de Heilige Geest werkt en leidt. En dat verbindt je steeds inniger aan de Heere Jezus.

Jongens, wat voor meisje zoek je? Is aantrekkelijkheid het enige? Of zoek je een meisje dat op Gods eer gericht is? En je zo tot hulp kan zijn? Als jongens praat je wel eens over meisjes, misschien meestal over hoe ze eruit zien. Of zeg je ook wel eens: dat, dat lijkt me meisje dat de Heere vreest? Waar let je op ten diepste?

Die positie van de vrouw heeft ook te maken dat de HEERE, de Schepper, weet dat de vrouw het zwakste vat is. Petrus zegt hoofdstuk 3 dat de vrouw het zwakste vat is. Niet vuilnisvat, maar ostrakon, porseleinen kruikje. Daar zit of een barst in of er is een scherfje af of nog erger. Dus: teer mee omgaan. Bij elk vrouw, meisje, aar zeker bij je eigen vriendin of vrouw. Dan mag je als vrouw je ook kwetsbaar opstellen. Je bent gevoelig en dat hoeft je niet te verbergen. En je cyclus brengt ook nog wat met zich mee op dat gebied. Verandering van stemmingen. En als je een kindje mag krijgen is dat een hele aanslag op je gestel en gemoed. Een vrouw lijdt meer van kinderen krijgen dan een man, echt waar. Heerlijk, als een man zij vrouw dan koestert en berijpt probeert te begrijpen. Maar ook belangrijk om je als vrouw kwetsbaar op te stellen. Want hoe wil je overkomen, als meisje? Je mooi voordoen, zo van: wie heeft mij nodig? Ik wil nodig gevonden worden. Of wil je je voordoen zoals je bent ten diepste. Dat je iemand nodig hebt die je voedt en koestert en welgelukzaligheid oefent.

Nou kan het op één punt gruwelijk misgaan, dat het beeld mank

gaat. Dat beeld van Christus en Zijn gemeente. namelijk hier: Christus is altijd op Zijn plaats. Vertoont altijd de zuivere trekken volmaakt van liefde en zorg. Maar dat kun je van een man niet zeggen. En wat dan? Als de man niet op zijn plaats is? Ongelovig is of zich volstrekt niet naar Christus' beeld gedraagt? Petrus zegt er wat van in hoofdstuk 3.

Dat zij onderdanig zijn, dwz. op God gericht blijven. Dat is ook de grens aan het volgen van je man. Of het kan in gerichtheid op God en Zijn eer en in de vreze Gods kan. Op God gericht blijven, opdat zij zonder woorden gewonnen mogen worden. Dus niet: opkomen voor jezelf zodra je iets tekort gedaan voelt je. Jezelf verloochenen als dat voor Gods eer beter is. Ook niet denken: als ik met een ander gelukkiger kan zijn, dan houd ik het voor gezien. Nee: niet mijn geluk, maar Gods eer is hoogste doel.

Daar heb je Christus voor nodig! Dagelijks. Dat verbindt aan Hem. Om vanuit Hem met Zijn Geest vervuld te worden Die deze gezindheid geeft hoe moeilijk dat ook jaar in jaar uit is. Opdat uw man door uw levenswandel gewonnen mag worden zegt Petrus. Vroomheid, zelfverloochening, gerichtheid op God. Dat is de schoonheid van een vrouw, een meisje. Hoeveel tijd besteed je daaraan als meisje, als vrouw? Besteed meer tijd en aandacht je lichaam of aan je ziel? Meer tijd voor de spiegel 's morgens of boven de Bijbel? Welk voorbeeld zien onze dochters bij haar moeder?

De man – Christus. De vrouw –de gemeente. Om een levende kopie daarvan te zijn. Wat een vlekken en rimpels zijn er in ons aller leven. Dan denken we aan vers 27. Opdat Hij haar zichzelf heerlijk zou voorstellen, een gemeente, die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Daar werkt de hemelse Bruidegom op aan. Op Zijn bruiloft waarop Zijn bruidskerk helemaal ontzondigd is. Alle vlekken zijn eruit. Alle rimpels helemaal glad en effen. En die zaten diep. Die vlekken kwamen uit de diepten van het hart. Die rimpels helemaal onderuit je ziel vandaan. Ze waren er niet uit te krijgen. Je levenlang niet. Er is een hele ingrijpende operatie nodig om die eruit te krijgen. De operatie van het sterven. Alleen die operatie snijdt die cellen eruit die altijd maar bleven vervuilen en besmetten. Maar dan, dan zal het zover zijn: tot de bruiloft. Mannen, vrouwen, ongehuwden, jongeren en kinderen. Ze hadden één ding gemeen gekregen hier op aarde: Christus liefgekegen en geleden aan de zonde. Niet echt zo te zijn als ik op mijn plek zou behoren te zijn. Als man niet, als vrouw niet, ons getrouwde niet, als ongetrouwde niet, als jongere niet, als kind niet. Maar dan door de operatie van de dood heen zal ik bruid zijn, bruid van het Lam. Zalig zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam.

Amen

